

Sygn. akt V KZ 44/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z wniosku **D. G.**

o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w J. z dnia 23 października 2007 r., sygn. akt VI Ka [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w dniu 25 listopada 2014 r.

zażalenia skazanej na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 lipca 2014 r. o odmowie przyjęcia wniosku

o wznowienie postępowania, sygn. II AKo [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 k.p.k. i w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 9 lipca 2014 r. upoważniony sędzia II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, wskazując, iż wnioskodawczyni wezwana do uzupełnienia braku formalnego polegającego na sporządzeniu i podpisaniu wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, braku tego nie uzupełniła, zaś wyznaczony z urzędu obrońca dla potrzeb zbadania zasadności złożenia wniosku o wznowienie postępowania, stwierdził brak podstaw do wniesienia tego wniosku (k. 58 akt).

Zażalenie na to zarządzenie wniosła skazana, wskazując na pozbawienie jej prawa do sądu i zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę odmowy przyjęcia wniosku, a także podniosła, iż stwierdzono niemożność poniesienia kosztów ustanowienia adwokata z wyboru, co obecnie skutkuje pozbawieniem jej prawa do sądu (k.82)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne. Podkreślić należy na wstępie, że wniosek o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego procesowa skuteczność jest obwarowana koniecznością spełnienia określonych wymogów formalnych. Nie chodzi tu tylko o szczególne podstawy do wznowienia takiego prawomocnego postępowania (art. 540 k.p.k. i nast.), ale także i to, aby istnienie tych przesłanek było przedmiotem oceny osoby o odpowiednich kwalifikacjach prawniczych, tj. adwokata (lub radcy prawnego dla osoby nie będącej skazanym). Skazana wykazując brak wystarczających środków dla ustanowienia obrońcy z wyboru skorzystała z możliwości pomocy adwokata wyznaczonego z urzędu, a ten – nie będąc związany stanowiskiem skazanej, ale tylko i wyłącznie oceną istnienia podstaw do wznowienia postępowania – sporządził opinię co do braku podstaw do wznowienia postępowania. Skoro więc wyznaczony wcześniej obrońca nie do znalazł podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, to skazana wyczerpała przysługujące jej prawo do skorzystania z pomocy obrońcy w sytuacji określonej w art. 78 k.p.k. i nie może wnioskować o przyznanie innego obrońcy tylko w tym celu, aby spełnił jego oczekiwania. Zasadnie więc wezwano skazaną do uzupełnienia braku formalnego sporządzonego przez nią własnoręcznie wniosku o wznowienie (k. 31), a skoro w określonym terminie brak ten nie został uzupełniony (k. 36), to konieczne stało się wydanie zaskarżonego zarządzenia, które jest zgodne z prawem.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.

[aw]